

(Sprawa C-260/15 P)

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Boelaert, następnie H. Marcos Fraile oraz B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez R. Bierwagena oraz C. Hippa, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: City Cycle Industries (przedstawiciele: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt i F.C. Laprévotte, avocat), Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland oraz M. França, pełnomocnicy), Maxcom Ltd (przedstawiciele: L. Ruessmann, avocat oraz J. Beck, solicitor)

Sentencja

- 1) Odwołania w sprawach C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P zostają oddalone.
- 2) Maxcom Ltd, Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska zostają obciążone, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez City Cycle Industries w związku z postępowaniem w pierwszej instancji w sprawie T-413/13 i postępowaniami odwoławczymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2015.
Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-283/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo podatkowe — Podatek dochodowy — Obywatel państwa członkowskiego uzyskujący dochody na terytorium tego państwa członkowskiego i na terytorium państwa trzeciego, mający miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Korzyść podatkowa mająca uwzględniać jego sytuację osobistą i rodzinną)

(2017/C 104/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby państwo członkowskie, którego przepisy podatkowe umożliwiają odliczenie „ujemnych dochodów” związanych z lokalem mieszkalnym, odmówiło skorzystania z tego odliczenia względem niebędącej rezydentem osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, w sytuacji gdy uzyskuje ona na terytorium tego państwa członkowskiego 60 % ogółu swych dochodów, a w państwie członkowskim, na terytorium którego znajduje się jej lokal mieszkalny, nie uzyskuje ona dochodu, który pozwalałby jej na skorzystanie z prawa do równoważnego odliczenia.
- 2) Zakaz, który wynika z odpowiedzi na pytanie pierwsze, dotyczy każdego państwa członkowskiego prowadzenia działalności, na którego terytorium osoba prowadząca działalność na własny rachunek uzyskuje dochody umożliwiające jej powołanie się na prawo do równoważnego odliczenia proporcjonalnie do części tych dochodów uzyskanych na terytorium każdego państwa członkowskiego prowadzenia działalności. W tym zakresie „państwem członkowskim prowadzenia działalności” jest każde państwo członkowskie mające kompetencje w zakresie opodatkowania dochodów z działalności nierezydenta, które są uzyskane na jego terytorium niezależnie od miejsca, w którym działalność ta jest w praktyce wykonywana.

- 3) Okoliczność, iż zainteresowany podatnik niebędący rezydentem uzyskuje część jego dochodu podlegającego opodatkowaniu nie na terytorium państwa członkowskiego, lecz na terytorium państwa trzeciego, nie wpływa na odpowiedź udzieloną na pytanie drugie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 stycznia 2017 r. – Republika Francuska/Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-373/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, (WE) nr 1975/2006 i (WE) nr 796/2004 — Środki wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Obszary o niekorzystnych warunkach naturalnych — Kontrole na miejscu — Współczynnik gęstości hodowlanej — Liczenie zwierząt]

(2017/C 104/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas oraz C. Candat, a następnie G. de Bergues, D. Colas, F. Fize oraz A. Daly, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.A. Sampol Pucurull, agentà), Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi oraz G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 kwietnia 2015 r., Francja/Komisja (T- 259/13, niepublikowany, EU:T:2015:250) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lutego 2017 r. – Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-392/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Notariusze — Warunek przynależności państwowej — Artykuł 51 TFUE — Udział w wykonywaniu władzy publicznej)

(2017/C 104/24)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér, G. Koós i M. M. Tátrai, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i D. Hadroušek, pełnomocnicy)